

Der henvises i øvrigt til betænkningen, side 206-207.

5.4.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har peget på, at det ikke kan udelukkes, at Menneskeretsdomstolen i en konkret sag vil kunne komme frem til, at artikel 8, stk. 1, i særlige situationer vil kunne indebære et krav om høring af en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, under den administrative behandling af en navnesag, se nærmere betænkningen, side 102 ff.

Udvalget har på den baggrund fundet, at der bør fastsættes regler om høring af en sådan forælder.

På baggrund af de tidligere erfaringer med en sådan regel har udvalget dog fundet, at der ikke bør indføres pligt til høring i videre omfang end nødvendigt efter konventionen. Udvalget har derfor på grundlag af den eksisterende praksis søgt at fastlægge tilfælde, hvor det på nuværende tidspunkt må antages, at høring er nødvendig, henholdsvis kan undlades. Som anført i betænkningen side 102 ff. er Menneskeretsdomstolens praksis på området imidlertid ganske sparsom. Det kan derfor ikke på nuværende tidspunkt med sikkerhed siges, i hvilket omfang Domstolen i eventuelle senere sager vil finde, at der bør gælde regler om høring af en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden over et barn, ved ændring af barnets navn. Det kan derfor ikke udelukkes, at der på baggrund af eventuel senere praksis fra Domstolen kan vise sig behov for at justere bestemmelsen.

Høring kan efter udvalgets opfattelse undlades i tilfælde, hvor barnet aldrig har båret den pågældende forælders efternavn eller mellemnavn, se betænkningen, side 111-112. Som følge heraf vil det ikke være nødvendigt at indføre en høringsregel ved navngivning af et barn.

Det samme må efter udvalgets opfattelse antages i den situation, hvor barnet har båret f.eks. en faders efternavn, men hvor dette efterfølgende er ændret til et andet efternavn, og hvor der herefter på ny bliver tale om at ændre barnets efternavn. Det skyldes, at en ændring af det nye efternavn ikke kan anses for en yderligere svækkelse af båndet mellem barnet og barnets far, da barnets efternavn i forvejen ikke viser et sådant bånd.

For at der skal lægges vægt på holdningen hos den forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, må det udover, at barnet bærer samme efternavn eller mellemnavn som den pågældende forælder, formentlig yderligere kræves, at denne har haft en særlig tilknytning til barnet, f.eks. ved at have boet sammen med barnet. Det vurderes imidlertid, at det ikke vil

være muligt i lovgivningen på tilstrækkelig sikker vis at afgrænse, i hvilke tilfælde høring kan undlades. Der kan endvidere tænkes tilfælde, hvor det først efter en høring af den pågældende forælder vil være muligt at tage stilling til, om der er en sådan forbindelse mellem barnet og den pågældende forælder, at der skal lægges vægt på dennes holdning til spørgsmålet om ændring af barnets mellem- eller efternavn.

Udvalget har derfor fundet, at der i sager, hvor barnet bærer samme mellem- eller efternavn som en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, bør indsættes en generel regel om høring af den pågældende forælder. Høring bør dog kunne undlades, hvis en høring skønnes at kunne være til væsentlig skade for barnet eller at ville medføre en uforholdsmæssig forsinkelse af sagen.

5.4.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders er enig med Navnelovsudvalget i, at der på ny af hensyn til overholdelse af Menneskerettighedskonventionen bør indføres en regel om, at der i sager om ændring af et barns navn under visse omstændigheder skal ske høring af en forælder uden del i forældremyndigheden.

Det er dog ministeriets opfattelse, at en sådan høringspligt ikke kun som anført af udvalget bør omfatte sager, hvor barnet bærer samme mellem- eller efternavn som forælderen uden del i forældremyndigheden. Ministeriet finder, at høringspligten også bør omfatte tilfælde, hvor barnet bærer den pågældende forælders fornavn som mellem- eller efternavn, idet dette også må antages at betegne en slægtsmæssig tilknytning mellem barn og forælder, se nærmere pkt. 2.8.3. Lovforslagets § 23 er affattet i overensstemmelse hermed.

Som anført i pkt. 5.2.3. vil en forsvarlig sagsbehandling af sager efter den foreslåede § 23 blive sikret ved, at der i medfør af lovforslagets § 21, stk. 2, fastsættes bestemmelser om, at klager over afgørelser efter § 23 vil blive givet opsættende virkning.

5.5. Gebyr

5.5.1. Gældende ret

Efter §§ 17 a og 17 b i den gældende navnelov skal der som udgangspunkt betales et beløb på 3.000 kr. for udstedelse af navnebevis. Betaling sker samtidig med indgivelsen af ansøgning om navnebevis. Udfærdiges navnebevis ikke, tilbagebetales beløbet.